

Ето, чука се на вратата на моята стая. Кой е тамъ? — Пощаджия. Азъ му отворихъ. — „Ето ви едно писмо отъ Минка. Тя слѣдъ малко ще дойде.“

Азъ напълвамъ
една чаша
съ топълъ
чай. При-

глеждамъ пакъ по масата: всичко хубаво наредено. Надѣвамъ се,
че и моите гости ще останатъ
много благодарни.

Ето най-послѣ и сестра ми дойде. Тя ме похвали, като една добра кѫщовница (домакиня). Колко ни е весело! А за да бѫдемъ още по весели, ний поканихме да пие чай, заедно съ настъ и пощаджията Иванча. Всичко излѣзе

